

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ:

ΚΕΙΜΕΝΟ: Μ.Πολυδούρη, «Μόνο γιατί μ' αγάπησες»

Δεν τραγουδώ, παρά γιατί μ' αγάπησες
στα περασμένα χρόνια.
Και σε ήλιο, σε καλοκαιριού προμάντεμα
και σε βροχή, σε χιόνια,
δεν τραγουδώ παρά γιατί μ' αγάπησες.

Μόνο γιατί με κράτησες στα χέρια σου
μια νύχτα και με φίλησες στο στόμα,
μόνο γι' αυτό είμαι ωραία σαν κρίνο ολάνοιχτο
κι έχω ένα ρίγος στην ψυχή μου ακόμα,
μόνο γιατί με κράτησες στα χέρια σου.

Μόνο γιατί τα μάτια σου με κύτταξαν
με την ψυχή στο βλέμμα,
περήφανα στολίστηκα το υπέρτατο
της ύπαρξής μου στέμμα,
μόνο γιατί τα μάτια σου με κύτταξαν.

Μόνο γιατί μ' αγάπησες γεννήθηκα
γι' αυτό η ζωή μου εδόθη
στην άχαρη ζωή την ανεκπλήρωτη
μένα η ζωή πληρώθη.
Μόνο γιατί μ' αγάπησες γεννήθηκα.

Μονάχα γιατί τόσο ωραία μ' αγάπησες
έζησα, να πληθαίνω
τα ονειράτά σου, ωραίες, που βασίλεψες
κι έτσι γλυκά πεθαίνω
μονάχα γιατί τόσο ωραία μ' αγάπησες.

(Οι τρίλιες που σβήνουν, 1928)

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1.Τα ποιήματα της Πολυδούρη έχουν χαρακτηριστεί «ερωτικά τραγούδια» με βιωματικό υπόβαθρο. Επαληθεύεται η παραπάνω άποψη στο συγκεκριμένο απόσπασμα; Να απαντήσετε με βάση στοιχεία του κειμένου.
[μονάδες 15]
- 2.Σε ποιους χρόνους χρησιμοποιεί η Μ. Πολυδούρη τα ρήματα και ποια είναι η λειτουργία τους στο ποίημα;
[μονάδες 20]
- 3.Να βρείτε και να σχολιάσετε σύντομα μία μεταφορά, μία παρομοίωση, μία εικόνα και μία αντίθεση.
[μονάδες 20]
- 4.Να αναλύσετε το περιεχόμενο της τέταρτης στροφής από το ποίημα της Πολυδούρη σε ένα κείμενο 100-120 λέξεων.
[μονάδες 25]

5. Να συγκρίνετε ως προς το περιεχόμενο το ποίημα της Πολυδούρη με το παρακάτω παράλληλο κείμενο

[μονάδες 25]

«Annabel Lee», ποίημα του Edgar Allan Poe

Έχουν περάσει πολλά πολλά χρόνια από τότε
Σ' ένα βασίλειο δίπλα στη θάλασσα
Που κάποια κόρη ζούσε, ίσως την ξέρετε
Αναμπελ Λη ήταν το όνομα της
Κι η κορη αυτή ζούσε με μόνο μια σκέψη
Να με αγαπά και να την αγαπώ.

Ήμαστε ακόμα τότε και οι δυο παιδιά
Σ' ένα βασίλειο δίπλα στη θάλασσα
αλλά αγαπιόμαστε με μιαν αγάπη μεγαλύτερη ακόμα κι από την αγάπη
εγώ και η δική μου Αναμπελ Λη .
Με μιαν αγάπη που τη ζήλευαν τα φτερωτά σεραφείμ στον ουρανό
Μας ζήλευαν εκείνη κι εμένα.

Κι αυτός ήταν ο λόγος που χρόνια πριν
Σε αυτό το βασίλειο δίπλα στη θάλασσα
Φύσηξε ένας άνεμος από ένα σύννεφο
και πάγωσε την όμορφη μου Αναμπελ Λη
Κι έτσι οι συγγενείς της ήρθαν και
την πήραν μακριά από εμένα
να την κλείσουν μέσα σε ένα μνήμα
Στο βασίλειο αυτό δίπλα στη θάλασσα

Οι άγγελοι, που δεν είχαν ούτε τη μισή δική μας ευτυχία
ζήλεψαν εμένα και εκείνη
Ναι! Αυτός ήταν ο λόγος (και το ξέρουν όλοι
στο βασίλειο αυτό δίπλα στη θάλασσα)
ότι ένας άνεμος από ένα σύννεφο τη νύχτα
παγώνοντας και σκοτώνοντας την Αναμπελ Λη.

Αλλά η αγάπη μας ήταν πιο δυνατή από την αγάπη
αυτών που είναι μεγαλύτεροι μας
Αυτών που είναι σοφότεροι από εμάς
Και ούτε οι άγγελοι στον παράδεισο ψηλά
ούτε οι δαίμονες κάτω από τη θάλασσα
μπορούν να χωρίσουν την ψυχή μου
από την ψυχή της Αναμπελ Κη
Γιατί το φεγγάρι ποτέ δε φέγγει χωρίς να μου φέρει όνειρα
της όμορφης Αναμπελ Λη
και τα αστέρια δε βγαίνουν ποτέ, αλλά νιώθω τα λαμπερά μάτια
της όμορφης Αναμπελ Λη

Και έτσι, όλη τη νύχτα, ξαπλώνω δίπλα από
την αγαπημένη μου, τη ζωή μου και τη γυναίκα μου
στο μνήμα δίπλα από τη θάλασσα
στον τάφο της εκεί που σκάει το κύμα.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ